

Pica baptismal de Sant Martí del Puig

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Interior de l'església de Sant Martí situada al capdamunt del pujol del Puig.
Emplaçament	A dins l'església, encastrada a la paret nord davant la porta d'entrada. 20 min del trencall a peu.
Alçada:	1020,9
Coordenades:	
Latitud:	42.26634
Longitud:	1.81003
UTM Est (X):	401861
UTM Nord (Y):	4680034

Classificació

Número de fitxa	08093 - 71
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Medieval Gòtic
Segle	XIII-XIV
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Està esquarterada per la part exterior ja que s'utilitza com a llar per encendre foc quan l'església serveix com a refugi d'excursionistes
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Pública
Titular:	002301800DG08A0001GX
Fitxes associades:	

[Sant Martí del Puig de la Baga](#)

[Elements decoratius de l'interior de Sant Martí del Puig](#)

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Pere Cascante i Torrella
dt., 05/11/2019 - 01:00

Descripció

A l'entrada de l'església de Sant Martí del Puig es conserva una interessant pica baptismal encastada en una fornícula revestida per una capa d'enlluït amb restes pictòriques (fitxa 70). La pica és de perfil cònic arrodonit amb la part superior octogonal i la inferior circular. Té un diàmetre d'un 55 cm i està buidada en un sol bloc de pedra calcària molt desgastada i encaixada al gruix del mur. Sembla que es tracta d'una pica baptismal de mitjans del segle XIII o principi del XIV ja que sembla tenir-hi l'encaix per al cimbori que la recobria.

Observacions:

Aquestes piques eren recipients per contenir l'aigua del baptisme. La seva profunditat era per representar el ritus de la immersió que recordava el bany sagrat de Sant Joan baptista al riu Jordà, la neteja i purificació. Aquest ritus es va començar a iniciar en època constantiniana i les restes més antigues de piles emprades per al bateig per immersió les trobem a les catacumbes de Roma. Posteriorment i en època paleocristiana i tardantiga es van construir baptisteris on hi havia piscines profundes que contenien aquesta aigua. De baptisteris en coneixem a Terrassa o a Barcelona. A partir de l'edat mitjana aquest fenomen va ser generalitzat arreu del territori i la major part de les esglésies contenien aquest recipient a la part externa per a fer batejar els que no ho havien fet abans que entressin a l'església. Aquest seria el cas de Sant Martí. Al segle XIV algunes de les piles van ser recobertes per un cimbori de fusta i a partir del segle XV el baptisme per immersió va ser suprimit i les piles van ser més petites. Hom pensa que la forma de l'edicle on està buidada i la part superior octogonal era per encaixar-hi aquest eslement, avui desaparegut i datat de mitjans del segle XIV.

Història

Segons Martín (Martín, 2005) l'indret del Puig ja apareix esmentat en l'acta de consagració de Sant Miquel de Turbians el 948 ".entrego a l'esmentada parròquia les vil·les que s'han esmentat amb els seus termes, els quals afronten, per una banda, amb el terme de Bagà, per l'altra, amb el terme de Vallcebre, el de Saldes i, per l'altra, amb els termes de Molnell o del Puig [de Sant Martí]." (Martín, E inèdit del doc.ADCU). Posteriorment el lloc de Puig ens és esmentat amb les donacions del monestir de Sant Lloç prop Bagà el 961 "in valla buchranense, casas curtes et ortos, terras et vineas cultas vel incultas molendinis, aquis, aquiductis in Vilalta et in Marolaet in ipso Puio, et in Rus et Perdinela" (Serra i Vilaró, J; 1989. Llibre III P.82). Tanmateix és en la documentació d'aquest monestir quan se'n fa major referència ja que el 983 i posteriorment el 1003 es fa una donació de terres del mas Puig. I parla també d'un lloc dit Querol proper al Puig "I pècia de vinea ad domum Scti Laurencii monasterii, qui est in valle Buchuranense. Et advenit illa ipsa vinea de comparacione, in chomitatum Cerdaninense, in valle Buchuranense, in apennico de ipso Puio, in locum qui dicunt Cherol". El document esmenta les afrontacions que són "In vinea de Olibane vel eres suos, et de alia in ipsa Rocha Rotunda, et de III in vinea de Orifeitaqyi fuit condam..." (Bolós-Pagès, 1986) Bolós interpreta com a Sant Martí del Puig sense poder especificar la roca rodona. Nosaltresensem que la roca rodona podria correspondre el pujol arrodonit on més tard s'hi alçà l'església de Sant Martí. L'església de Sant Martí aviat es va convertir en una parròquia ja que el 1197 se l'esmenta com una parròquia. El 1288 el capellà del Puig Berenguer de Gaamir va arrendar del clergue de Gavarrós (Berenguer de Ça Rocha) amb totes les entrades, oblacions, defuncions, conreus, cases, possessions i altres drets que

posseïen i li corresponien com també tot el de la seva església i sufragània de santa Maria de Faia (santa Magdalena) (Serra i Vilaró, J ;1989 Ob cit. Llibre III. P.253) . Aquest acord incluí a Ça Rocha de residir a la parròquia "ibi residentiam pesonalem"i garantir servei religiós a les esglésies. Segons Serra i Martín conflictes posteriors acabaren imposant una multa de 150 sous a Gaamir i la confirmació de Berrenguer de Ça Rocha com a rector del Puig. Altres documents són el 1295 l'església va rebre una deixa testamentària de 20 sous per part de Galceran de Pinós i Santa Maria de Faia de 10 sous. S'hi té documentada una petita comunitat de clergues que hi feien oficis diurns i també nocturns. Consta que el 1368 el rector del Puig va entraren brega amb els homes de Berga als plans de Reboll. En conseqüència els bisbe d'Urgell va absoldre a tots els rectors i en va reposar de nous. En aquesta data l'església va perdre la categoria de parròquia i va passar a ser una sufragania de Gosclareny. També hi ha esment el 1399 que els prohoms del Puig van comprar als cònsols de Bagà un encencer, una custòdia de llautó en la que nen van pagar 2 lliures i quatre sous (Baronies, ob cit. P47). La importància del lloc del Puig era cabdal pels barons de Pinós. Tant és així que els rectors d'aquesta parròquia van finançar la construcció de la capella de Santa Maria a l'església de Sant esteve de Bagà. Així el 1396 es cobreix "la quapela nova de sent guyla (Julià)" a l'angle sud-oest del temple que va ser per Oliver Saig, rector de Sant Martí del Puig. A la clau de la volta s'hi va gravar "el ont floré" un puig coronat per una flor de lis fent referència al Puig i la qual n'era titular Oliver Saig (Galí, F, D i Lacuesta, C , R, 2010). Tot i aixíensem que els terratremols de 1427 i 1428 van sacsejar de forma profunda la vall provocant alguns estralls a Sant Martí. Posteriorment el 1593 la parròquia de Turbians i la seva sufragania del Puig van passar a dependre formalment del bisbat de Solsona . Tot i així i a causa d'un contenciós amb el bisbat d'Urgell, el canvi jurisdiccional no es va portar a terme fins 1624.. El 30 de setembre de 1729 i en motiu d'una visita pastoral, el visitador fa constància l'absència dels ornaments necessaris per a la litúrgia, (DDAA. SPAL. 2014) No obstant en el cadastre de 1776, la masia i lloc del Puig estava a mans de la família Bover (AMG, cadstre 1776) i sabem a través de la documentació eclesiàstica que alguns dels rectors de l'església de Gisclareny i del Puig procedieb d'aquesta mateixa casa. Així Julià i Martí Bover eren germans sacerdots i fadristerns ja que l'hereu del mas era Joan Bover i segons Martín encara hi havia un altre germà de nom Josep que era ferrer.Julià va ser rector durant 18 anys a Gisclareny on el seu testament va encarregar un enterrament amb dotze sacerdots, tes misses cantades i una ofrena de pai i vi a l'església de Sant Martí. Va donar 900 lliures a la fundació de Sant Julià i va nomenar al seu germà Martí sacerdot de Gisclareny i li va encarregar que fes dotze misses anuals els dies especificats i va crear una causa pia de " col·locar donzelles en espiritual matrimoni" i especificant que fossin filles dels germans donant-los uina pensió de 20 lliures anuals en el moment del casament. Aquesta dot s'havia de donar als descendents de l'hereu de forma perpetua mente que la la resta de germans només es lliurés fins a la quarta generació (Martín, 2005. P.33).Aquest element podria explicar la quantitat de reformes portades a terme a l'església de Sant Martí com ara l'annexió de les dues capelles a migdia i tramuntana de la nau, la construcció dels hipogeus el 1787 entre altres. El 1936 i amb l'inici de la guerra civil es va desmuntar l'antic cor de fusta i possiblement també els retaules així com també les dues campanes de l'església, una de les quals va ser custodiada a Gisclareny. A més aquestes destrosses deurien ser més evidents per la posició estratègica i proximitat amb el congost dels empedrats. Aquest fet podria haver donat lloc a la gran quantitat de trinxeres que hi ha excavades als voltants de l'església. A la d'ecada dels 40 es van construir uns nínxols adossats a la façana nord i es va costejar la fabricació d'una nova campana que va ser guardada a l'ajuntament de Gisclareny fins el 1989 (Caballè Cantalapedra, F; 1995 p-26). Finalment la dècada de 1970 i 1980 membres de l'associació dels amics dels monuments de la vall del Bastareny emprengueren algunes tasques de neteja i repicat de paraments interns així com repas de la teulada. Aquestes tasques es van completar el 1988 amb la reposició i renovació de la majoria de les cobertes de les esglésies. Finalment el 2005 l'ajuntament de Gisclareny va signar un conveni de cessió del monument durant 30 anys amb el bisbat de Solsona oi aixó va fer que es sol·licités ajuda al Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona per a la seva restuarció. Aquestes tasques es van realitzar entre els anys 2007 i 2008.

Bibliografia

BOLÓS MASCLANS, J; PAGÈS(1986). El monestir de Sant Llorenç prop Bagà. Artestudi. Barcelona. P .71, 200.

CABALLÈ I CANTALAPIEDRA, F (1996). Les tres-centes cases de Giscareny. Columna Albí. P.55.

CASCANTE I TORRELLA, P (2017). Memòria i estudi històric i constructiu de la masia de Vilalta de Sant Mateu de Bages.

GALÍ F, D; LACUESTA CONTRERAS, R (2010). Evolució històrica i constructiva de l'església de Sant Esteve de Bagà a partir de les fonst documentals. SPAL (Inèdit).

MARTIN, E (2005 Una mirada sobre la història de Gsclareny.P.15, P.32, 33 .

GENERALITAT DE CATALUNYA. Inventari de Patrimoni arquitectònic (IPA). Fitxa núm. 3338; SERRA i VILARÓ , J (1989). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. Llibres I, II i III. AHG. Cadastre de 1776.

ACA. Llibrets de compliment pasqual. Amillament de 1863. Extret de Martín, E; 2005. Annex 21 ADCU. Acta de consagració de Sant Miquel Turbians (inèdit),

DDAA. (2014). "Església de Sant Martí del Puig de la Baga. Gisclareny". Restaurar o reconstruir. Actualcions del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local en els monuments . Memòria SPAL 2010-2012. P-581-588.

